

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

Sávoly Község Önkormányzatának információs lapja V. évfolyam IV. szám 2011. december

ADVENTI KONCERT A KÖZSÉG TEMPLOMÁBAN

KOSZORÚZÁS A HŐSI HALOTTAK EMLÉKÉRE

A KÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE KÖZMEGHALLGATÁST TARTOTT A KULTÚRHÁZBAN

A FALU LAKOSAI SZÉP SZÁMMAL ÖSSZEJÖTTEK A DECEMBER 7-ÉN ESTE 18 ÓRAKOR A KULTÚRHÁZBAN TARTOTT KÖZMEGHALLGATÁSRA. ELŐSZÖR BOBEK JÓZSEF ISTVÁN POLGÁRMESTER ÚR KÖSZÖNTÖTTE A MEGJELENTEKET. EZUTÁN FONTOS BEJELENTÉST TETT: 2011. DECEMBER 1-TŐL A SZENNYVÍZMŰ SÁVOLY KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK TULAJDONÁBA KERÜLT. EZ AZT JELENTI, HOGY A LAKOSSÁGNAK ETTŐL A HÓNAPTÓL KEZDVE KELL CSAK SZENNYVÍZDÍJAT FIZETNI. (2010 ÁPRILISA ÓTA EZT A DÍJAT A SPANYOL BEFEKTETŐ FIZETTE.) A JELENLÉVŐK RÉSZÉRŐL A TELEKADÓVAL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK MERÜLTEK FEL. A POLGÁRMESTER ÚR ÍGÉRETET TETT ARRÁ, HOGY BÍZVA A TESTÜLET POZITÍV DÖNTÉSÉBEN A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ELÉ VISZI AZOKNAK AZ ÁLLANDÓ LAKOSOKNAK A KÉRÉSÉT, AKIKNEK TULAJDONÁBAN TÖBB TELEK IS VAN. ŐK AZT KÉRTÉK, HOGY 2011-HEZ HASONLÓAN 2012-BEN IS BIZTOSÍTSÁK RÉSZÜKRE A TELEKADÓ KEDVEZMÉNYT. KÖSZÖNJÜK A LAKOSSÁG MEGJELENÉSÉT!

OSVÁTH LAJOS ALPOLGÁRMESTER

SÁVOLYON A MIKULÁS A GYEREKEK NAGY ÖRÖMÉRE HÁZHOZ VITTE AZ AJÁNDÉKOT

Szokásomhoz híven ebben az évben is levélben értesítettem a sávolyi gyerekeket érkezésemről. December 4-én, vasárnap jöttem dieseles- rénszarvas járművemmel. Minden gyereknek a lakására vittem a csomagot. A szülők elmondása szerint nagyon nagyon vártak engem és izgultak a gyerekek, hogy mikor fogok csengetni. A sávolyi gyerekek bátrak, okosak, kedvesek és ügyesek! Verseket mondtak, énekeltek és rajzokkal ajándékoztak meg. Kellemes délutánt töltöttem Sávolyon. Ígérem, hogy jövőre is visszajövök, lesz újra meglepetés! Üdvözlettel: Mikulás

ÚJ NYOMVONALON A SOMOGYSÁMSONT ÉS SÁVOLYT ÖSSZEKÖTŐ ELEKTROMOS VEZETÉK

SPORT ÉS JÁTÉK DÉLELŐTT A KÖNYVTÁRBAN

ADVENTI KOSZORÚK KÉSZÜLTEK A GYEREKKLUBBAN

KÖNYVVÁSÁR VOLT A LESELEJTETT KÖNYVEKBŐL A KÖZSÉGI KÖNYVTÁRBAN

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

A SÁVOLYI GYEREKEK KLUBJA KIRÁNDULT VESZPRÉMBE, AZ ÁLLATKERTBE

A MAGYAR ÖKUMENIKUS SZERETET SZOLGÁLAT ÁLTAL FELAJÁNLOTT 1600 KG ÉLELMISZER SZÉTOSSZTÁSA

AZ ÁLTALÁNOS ISKOLA DIÁKJAI 1956. OKTÓBER 23-RA EMLÉKEZTEK

*„Tudod, karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában,
nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják
hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.”*

Márai Sándor

Beköszöntött 2011 decembere a mérlegkészítés és az advent ideje.

A mérlegkészítésen túl vagyunk, lassan túl vagyunk a 2011-es esztendőn. Így az esztendő vége felé már az „Új Esztendőre”, az Új esztendő feladataira koncentrálunk. A környezetünk változásaihoz alkalmazkodunk, s abból a legjobbat igyekszünk kihozni. Így van ezzel minden ember, így van ezzel Településünk, Sávoly is.

Advent a Várakozás Ünnepe, a Megváltó születésének várása, a Karácsony várása, a Családok nagy Ünnepe.

A magyar karácsony szó szláv eredetű, s a téli napfordulóra utal.

*Kevesen tudják, honnan ered az ünnep elnevezése. Legvalószínűbb, hogy a **korciti – fordul, lép** szó származéka, és a téli napforduló örömére, az azt megelőző várakozásra utal.*

Máig tisztázatlan, miért került a karácsony december 25-ére, de valószínű, hogy a régi keresztények így akarták háttérbe szorítani a „legyőzhetetlen nap születésé”-nek pogány római ünnepét. Ez az alkalom a téli napforduló utánra esett, amikor a nappalok ismét hosszabbak lettek.

„KARÁCSONY” Nincs a világnak olyan sarka, ahol keresztények élnek, ahol e szó hallatán ne ugyanarra gondolnának az emberek: Karácsony az Örömhír, a Békesség és a Szeretet ünnepe.

*Engedjék meg, hogy ez úton kívánjak **Áldott Békés Karácsonyi Ünnepeket, és Sikerekben Gazdag Új Esztendőt** Sávoly nagy Családjának, minden tagjának.*

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

ORVOS LEVENTE PLÉBÁNOS 2005 MÁJUSA ÓTA TELJESÍT SZOLGÁLATOT A SOMOGYSÁMSONI PLÉBÁNIÁN, ÍGY TÖBB MINT 6 ÉVE SÁVOLY LELKIPÁSZTORA IS. EGYRÉSZT EZ VOLT AZ OKA, HOGY FELKERESTEM KÉRDÉSEIMMEL, HOGY JOBBER MEGISMERTÜK ÖT. MÁSIK APROPÓJA A BESZÉLGETÉSNEK, HOGY KÖZELEDIK A KARÁCSONY, JÉZUS SZÜLETÉSÉNEK ÜNNEPE, ÉS FONTOSNAK TARTOM, HOGY MEGISMERTÜK ENNEK IGAZI JELENTŐSÉGÉT. LEVENTE ATYA SZÍVESEN ÜLT LE VELEM BESZÉLGETNI, ÖRÖMMEL VÁLASZOLT A KÉRDÉSEIMRE.

-Tudom, hogy Budapesten születél, kérlek, hogy egy-két szóban mutasd be a családot.

-Egy mérnökházaspár második gyermeke vagyok. Szüleim már nyugdíjasok és el is költöztek Budapestről egy csendes faluba a Velencei tó mellé. Bátyám a szülői házban maradt, jelenleg is ott lakik. Egyedül él és órásként dolgozik, két üzlete van egy bevásárló központban, bár a recesszió őt is megviselte.

-Honlapodon (<http://orvosl.hu/index.html>) olvastam, hogy Mindszenty József bíboros emlékiratainak elolvasása nagy szerepet játszott abban, hogy felnőttként megtértél. Mi indított arra, hogy megtérésed után Isten szolgálatába állj?

-Aki komolyan gondolja hitét, az egyúttal felismeri küldetését is - ahogy szoktuk mondani. Nyilván a papi hivatás nem az egyetlen lehetséges útja Isten szolgálatának, így maradhattam volna a világban is, megnősülhettem volna, lehetnének gyermekeim, de az Isten hívása a szent hivatásra olyan feltétel nélküli vonzódást ültet az ember szívébe, amelynek nehéz ellenállni. Azóta megbizonyosodtam róla, hogy jól döntöttem, jóllehet nem könnyű pályát választottam.

-Jelmondatod: „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért, mert ezt a kötelességet rója rám a nagyvilágon legárvább népem történelmi szolgálata. Nemzetem szenvedése mellett a magam sorsa nem fontos” (Mindszenty József)

Mit is jelent számodra pontosan ez a mondat?

Hogy tudod ezt a mindennapjaidban megélni?

-Mindszenty azért jó példakép, mert az ő élete teljesen egyértelmű. Ha egy ember Isten szolgálatára adta a fejét, akkor cselekedjen is ennek megfelelően, vagyis ne az emberek tetszését keresse, hanem igyekezzen minden dolgot legjobb belátása szerint tenni. Úgy, ahogy abban a helyzetben Jézus tenné. Mi más lehet fontos egy pap számára e tekintetben, mint az, hogy emeljen népén, mely hívó s mely magyar? A mai egyházi közéletben nehéz ennyire karakteres példaképeket találni, mert a kommunizmus évtizedei kiölték az emberekből az áldozatkészséget, az

elhivatottságot és a lényeglátást. Sajnos még ma is ezen időszak keserű gyümölcseit esszük.

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

-Több falu népét is szolgálod, tanítod a gyerekeket, foglalkozol az ifjúsággal, tudományos kutatásokat is végezel; hogy tudod ezt a sokrétű munkát időben összegegyeztetni?

-Az idő a szűk keresztmetszet - ahogy szokták mondani. Igyekszem minden feladatnak eleget tenni, de magam is ember vagyok, hibákkal, tökéletlenségekkel, így nem hiszem, hogy minden területen tökéletesen helyt tudok állni. Azért törekszem rá, hogy a fontossági sorrend mindig érvényesüljön, vagyis a lelkipásztori munka legyen mindig az elsődleges. Főleg a betegellátás vagy a haldoklók ellátása, mert ott élet és halál kérdéséről van szó. Nem mindegy, ki hogyan búcsúzik a földi élettől, és hogy hova kerül. A másik fontos terület az ifjúsági munka. Akár mennyi is a

dolgom, erre mindig súlyt fektetek. Ide tartoznak a szombat esti foglalkozások, az ifjúsági találkozók és persze a táborok. Idén sajnos nem tudtuk megtartani a hittantábort, mert meguntuk, hogy jócskán kedvezményes áron viszünk el olyan gyerekeket, akik utána a legkevesebbet sem képesek megtenni. pl., hogy hetente egyszer elmenjenek a templomba. Még nem kizárt, hogy jövőre elvisszük őket reális, azaz kb. ötszörös-hatszoros áron, de annak nem hittanos tábor lesz a neve.

-Hogy érzed magad itt Sávolyon?

-Köszönöm kérdésed, jól. Bár mindenhol emberek vannak, az emberekkel pedig nehéz. Megpróbálom mindenkiben a jót látni, nem pedig azt keresni, ami rossz. Azt tapasztalom, hogy a helyiek inkább a rosszat keresik egymásban. Talán azért, mert ha sikerül bebizonyítani, hogy a másik is gyarló, akkor úgy gondolják, hogy nekik sem kell megváltozniuk. Elfelejtik azonban, hogy az Isten mindenkit önmagához mér, nem pedig a szomszédjához.

-Milyennek látod az egyház, a kereszténység jövőjét? Mit tehetünk, hogy a körülöttünk lévő világ jobb, élhetőbb legyen?

-Nem szoktam jövődölésekbe bocsátkozni. Majd a jó Isten gondoskodik a világról a hibáink ellenére. Szerintem mindenki tegye meg a dolgát, mégpedig Isten szándéka szerint, a legjobban, és akkor nem félttem a jövőt.

-A Várakozás, a Karácsony misztériuma minden keresztény embert megérint. Isten szolgájaként neked mit jelent a karácsony, hogy éled meg ezt az ünnepet? Mit kell, hogy jelentsen nekünk, hívő katolikus embereknek?

-A karácsonyi ünnepkör nemcsak azt tartalmazza, hogy a végtelenül nagy Isten érettünk kicsinyé lett, amit általában hangsúlyozni szoktunk, hanem valami mást is, többet, amely hihetetlenül izgalmassá teszi a karácsony ünnepét. Isten nem pusztán nagy és kicsi egyszerre, hanem nagysága éppen abban rejlik, hogy kisebb lett. Ez pedig döntő különbség, és sajátos szempontból enged bepillantást Isten titkába. Assisi Szent Ferenc 1223-ban a Greccio-i remeteségben prédikál erről a kézenfekvő ám korábban nemigen hangoztatott titokról: Isten mindig mindenkinél kisebb, csak az erőtlenségben s az alázatban hatalmas. Isten kicsinysége áttör minden ellenállást, főként a félelemét. Az ártatlan Gyermeke nem más, mint a Mennyei Atya lényegét pontosan tükröző kinyilatkoztatás, vagyis a mindig kisebb Isten tökéletes képmása. Nekünk is ennek fényében kell szemlélnünk a karácsonyt.

SÁVOLYI HÍRMONDÓ
SÁVOLYON SZÁLLÁST KERES A SZENT CSALÁD

„Szállást keres a Szent Család,

De senki nincs, ki helyet ad.

Nincsen, aki befogadja,

Őt, ki Égnek s Földnek ura.”

MÁR NÉGY ÉVE ÉNEKELJÜK EGYÜTT AZZAL A LELKES 11 SÁVOLYI ASSZONNYAL, AKIK FELVÁLLALTÁK E RÉGI HAGYOMÁNY ÁPOLÁSÁT. A TAVALYI KARÁCSONYI SZÁMBAN BÉRES GYULÁNÉ - AKI KEZDEMÉNYEZŐJE ENNEK A SZÉP SZOKÁSNAK- MÁR BESZÁMOLT A MÚLTRÓL, ÉS ÍRTUNK MAGYARÁZATOT IS E KEDVES KARÁCSONY ELŐTTI SZOKÁSRÓL. MOST SINKOVICS ISTVÁNNÉT, PIROSKA NÉNIT KÉRDEZEM, AKI 2. ÉVE JÁR VELÜNK ÉS SZÍVVEL-LÉLEKKEL ÉNEKEL. BETEGSÉGE ELLENÉRE MINDEN ALKALOMMAL OTT VAN VELÜNK, S BÍZTAT, ERŐT AD A TÁRSASÁGNAK. ŐT KÉRTEM, HOGY GONDOLATAIT A SZENT CSALÁD-JÁRÁSRÓL OSSZA MEG AZ OLVASÓKKAL.

Csak pár mondatot szeretnék hozzáfűzni.

Csodálatos nekem imádkozni és a Szent Családot járni. Én úgy érzem, hogy a betegségemnek nagyon jót tesz, hogy azzal a pár lelkes asszonnyal együtt eltölthetek egy-egy estét. A Jó Istennek hálát adni, imádkozni, ez mind segít nekem.

Ha a Jó Isten éltet és ad erőt, akkor jövőre is szeretnék ugyan így együtt járni ezekkel az asszonyokkal.

Megköszönöm Egyedné Mátés Juditnak a sok segítséget, Egyed Anettnek és fiamnak, Sinkovics Zoltánnak, hogy mindig visznek bennünket autóval.

Mindenkinek köszönöm, aki hozzájárul ennek a régi,

szép szokásnak a fennmaradásához!

A Jó Isten segítsen meg Bennünket!

Sinkovics Istvánné

Köszönöm szépen a gondolatokat. Én is a Jó Isten segítségét kérem, hogy ez a „ SZÁLLÁSKERESÉS” Sávolyon folytatódjon, s mindig legyen utánpótlás. Isten áldása

szálljon a befogadó családokra, a hagyományörző asszonyokra, és azokra a családtagokra, akik a szállítást autójukkal szívesen végzik.

Dr. Szerbné Kramcsák Ilona

BIDE JÁNOS BÁCSI, SÁVOLY KÖZSÉG DÍSZPOLGÁRA JÚLIUS 4-ÉN ELMÚLT 80 ÉVES. JÁNOS BÁCSI NAPJAI TEVÉKENYEN TELNEK. DOLGOZGAT A KERTBEN, AZ UDVARON FELESÉGÉVEL, IRMA NÉNIVEL EGYÜTT. ÁM NEM CSAK FIZIKAILAG AKTÍV, HANEM SZELLEMI „MUNKÁT IS VÉGEZ”. GYŰJTŐGETI ÖSSZE EMLÉKEIT SÁVOLYRÓL, AZ ELMÚLT ÉVTIZEDEK TÖRTÉNESEIRŐL. NAGYON SOK TERVE VAN, HOGY MIT KELLENE MÉG MEGŐRÖKÍTENI, FELIDÉZNI AZ ELMÚLT IDŐKBŐL. A NYOLCVANADIK SZÜLETÉSNAJPA APROPÓJÁBÓL MEGSZÓLÍTOTTA A FALU LAKÓIT, AZ ELSZÁRMÁZOTT SÁVOLYIAKAT. OLVASSÁK OLYAN SZERETETTEL ÉS ODAFIGYELÉSSSEL EZEKET A GONDOLATOKAT, MINT AHOGY Ő MEGFOGALMAZTA ÉS PAPIRRA VETETTE.

NAPKELTÉTŐL-NAPNYUGTÁIG

Mélyen tisztelt Sávoly község szülöttjei és lakói!

Amikor megszületünk, abban a percben kezdődik életünk. Amikor meghalunk, abban a pillanatban befejeződik sorsunk, életünk. Ki tudja meddig tart? Van, akinek pár percig, van, akinek több mint száz évig. Mint ahogy a levegő nélkülözhetetlen az életben, úgy a halál, a fájdalom, a szenvedés is az élet része.

Nyolcvan év feletti életem tapasztalatai feljogosítanak arra, hogy véleményt mondjak világnézetemről, falunk fejlődéséről.

Tisztelt Sávolyiak!

Legyünk büszkék falunk több mint nyolcszáz éves fejlődésére. Annak ellenére, hogy bizony kudarcok is történtek, például több európai ország megszállta hazánkat.

Legyünk büszkék elődeink csodálatos alkotásaira, mint például császári, hercegi, grófi kastélyainkra, templomainkra, várainkra. Legyünk büszkék a nemzetünkért oly sokat tevő Mátyás királyunkra, Hunyadi Jánosra, Széchenyi Istvánra, Kossuth Lajosra, Petőfi Sándorra.

Mindenki beleszületik bizonyos társadalmi, felső, közép, vagy alsó rétegű családba. Ennek folyamán alakul világnézetünk, kultúránk, anyagi helyzetünk.

Tartsuk tiszteletben a tudomány ágazatában dolgozó tudósainkat, csodálatos alkotásaikat.

Az utóbbi évtizedekben jelentősen megváltozott falunk helyzete. Amíg korábban a lakosság döntő többsége mezőgazdaságban dolgozott, ma már az iparban, a szolgáltatásban dolgozik, igyekszik magasabb iskolai képezéshez jutni.

Véleményem szerint, a jövőben élhetőbbé kell tenni falunk helyzetét. A községben, vagy annak közelségében jusson munkához a lakosság, amiből olyan jövedelme származik, hogy megfelelő szinten el tudja tartani a családját. Ehhez az infrastrukturális, földrajzi és természeti adottságok biztosítottak.

Nyugdíjas társaim közül az utóbbi időben sajnos többen meghaltak, nekik befejeződött a NAPNYUGTA. Vannak köztük, akikkel szorosabb kapcsolatban, barátságban voltam.

Azt kívánom nyugdíjas társaimnak, mint ahogy egy dalban hallottam:

„Nyugdíjasok lettünk, felnevelve gyermeket, gondoskodva családról,
Adjon Isten sok boldog évet, békességet, erőt, egészséget, szenvedés mentes életet!”

Akikkel szorosabb kapcsolatban, közeli barátságban voltam, amíg élek, emléküket szívemben megőrzöm.

Tisztelettel: Bide János
Sávoly szülöttje és állandó lakosa

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

SÁVOLYT NAGGYÁ TESZIK?!

SZÉCHENYI ISTVÁN A REFORMKOR IDEJÉN ÍRTA, HOGY „KIMŰVELT EMBERFŐK” TEHETIK IGAZÁN NAGGYÁ A HAZÁT. A LEGNAGYOBB MAGYAR MEGÁLLAPÍTÁSÁBÓL KIINDULVA VÉGIGGONDOLTAM FALUNK HELYZETÉT. A FIATALOK KÖZÜL KIKRE, KIRE IS SZÁMÍTHAT KICSINYKE FALUNK, AKINEK ÓRIÁSI FEJLŐDÉST JÓSNANAK. KIK LESZNEK AZOK A KIMŰVELT EMBERFŐK, AKIK MOST FŐISKOLÁSOK, EGYETEMISTÁK, AKIK TUDÁSUKAT, KÉPZETTSÉGÜKET, MŰVELTSÉGÜKET SÁVOLY FELVIRÁGZÁSÁRA SZENTELIK. HAZA JÖNNEK, ÉS ITTHON CSINÁLNAK KARRIERT, ÉPÍTGETIK SÁVOLY JÖVŐJÉT. EZZEL A CÉLZATTAL INDÍTOTTAM BE A RIPORTSOROZATOT.

Mostani riportalanyom Schuller Levente. Szüleivel együtt örülök, hogy Levi megtalálta azt a felsőfokú iskolát, amelyet több éve keresett már. Néhány felsőfokú képzésben már próbálkozott, de egyiket sem érezte magáénak. Van ilyen. Vannak későn érő típusú emberek. Talán ő is ilyen. Már általános iskolás korában is azt tanulta szívesebben, jobban, ami érdekelte; ahhoz hozzá is olvasott, utána nézett. Végtelen jó logikával, színes, sokatmondó fantáziával rendelkezett. Egyértelmű volt, hogy egy ilyen fiatalembernek főiskolán, vagy egyetemen van a helye. Íme, megtalálta! Meg is kérdeztem tőle:

-Hol is van ez az iskola? Milyen képzésre jársz?

-A Pannon Egyetem Georgikon Karára járok természetvédelmi mérnöki szakra. A Georgikon Kar Keszthelyen található.

-Mutatsd be ezt a híres egyetemet az olvasóknak! Milyen lehetőséget ad a hallgatóinak.

-Jogelődeit tekintve Európa legrégebbi rendszeres mezőgazdasági felsőoktatási intézménye. 1797-ben kezdte meg működését a nevével az alapító Festetics György gróf nevére. Jelenlegi formájában 2000. január 1. óta működik, az országgyűlés a több mint 200 éves intézményt a Veszprémi Egyetemhez csatolta. Az integrációval igazi régiós szerepet betöltő szellemi központ jött létre. Az integrált Veszprémi Egyetem

immár élő és élettelen természettudományos, mérnöki, tanári és bölcsész, művészeti és közgazdasági képzést kínál diákjainak. A Georgikon Kar hűen a hagyományaihoz az alábbi szakokat indította: állattenyésztő mérnöki, gazdasági és vidékfejlesztési agrármérnöki, informatikus és szakigazgatási agrármérnöki, környezetgazdálkodási agrármérnöki, mezőgazdasági mérnöki növénytermesztő mérnöki, természetvédelmi mérnöki, turizmus-vendéglátás.

A természetvédelmi mérnöki szakon nagy tudású, bölcs professorok mellett, fiatal, kreatív PhD hallgatók tanítanak. Az elméleti oktatás mellett gyakorlati felkészítést is kapunk. Növény szervezettanból, állat szervezettanból, kémiaiból laboratóriumi gyakorlataink vannak. Nagyon élvezem őket. Ebben a félévben rengeteg gyűjtőmunkát kellett végeznünk, de ez nem esett nehezemre, hisz szívesen járom a természetet, ezért is jelentkeztem erre a szakra. A családomat is bevontam ebbe. Az ősz folyamán jókat kirándultunk a környékbéli erdőkbe. Az egyetemen komoly kutató munka folyik, amelybe nekünk is van lehetőségünk bekapcsolódnunk, ha kellően inspiráltak vagyunk.

A szakmai tantárgyak mellett nyelvi és informatikai képzésben is részesülünk, emellett Keszthelyen még érvényesül a görögök hitvallása: "ép testben, ép lélek", ezért heti rendszerességgel testnevelés órák és rengeteg sportolási lehetőség kínálkozik. Ezek közül a legnépszerűbbek: regatta, labdarúgás, kosárlabda, kajak-kenu, vitorlázás. Egyelőre még megelégszem a testnevelés órával és a sávolyi barátaimmal való sportolással. A szabadidő hasznos eltöltését öntevékeny csoportok is segítik. Működik: énekkar, Magma színpad, társastánc csoport.

-Hogy érzed magad Keszthelyi egyetemistaként?

-Nagyon jól érzem magam, úgy tűnik megtaláltam azt, ami igazán érdekel. Mint említettem, nagyon elégedett vagyok a tanárainnal úgy szakmailag, mint emberileg, és a csoporttársaimmal is jól érzem magam. Nem maguknak való emberekkel vagyok körülvéve.

Ahol tudjuk, segítjük egymást. A csoportnak az interneten van egy közös oldala, ahová minden információt feltöltünk. Én is használtam a mások által készített fényképeket, de az általam készített rovarkép gyűjtemény is sokaknak segített. Lassan ismerkedő ember vagyok, de már van egy-két barátom és többekkel jól el tudok beszélgetni.

Az első félévet jól akartam kezdeni, remélem, jó felé haladok. Most kezdődött el a vizsgaidőszak, a tőlem elvárható teljes gózzal tanulok.

-Milyen terveid vannak a jövőre nézve, mi leszel, ha végzel?

- Szeretnék helytállni, szeretnék szabadidőmben valamilyen munkát vállalni, hogy hozzájáruljak tanulásom költségeihez. Ha végzek, természetvédelmi mérnök leszek, de hogy melyik irányba szakosodom, az majd még kiderül. Kezdetben a vízgazdálkodás szakirányban gondolkodtam, de hát nagyon az elején tartok.

- Diplomával a kezdedben milyen dolgos felnőtt életet képzelsz el magadnak?Itthon maradsz-e Sávolyon?A közelben keresel munkát, esetleg külföldben gondolkodsz?

- Még ez olyan messze van! Munkát szeretnék, ha csak lehet, Magyarországon. Nem szeretnék külföldre menni.

-Mit üzensz a tétovázó fiataloknak?

-Ne adják fel! Előbb, vagy utóbb mindenki megtalálja a helyét. Persze nagyon fontos, hogy legyen, aki biztatja, támogatja az embert.

Köszönöm szépen a beszélgetést. Örülök, hogy komoly fiatalemberré „értél” Levente. Szorítok neked, s kívánom, hogy diplomás környezetvédőként tudatosan védj meg környezetünket, mert az ükunokáinknak is szép, tiszta környezetre, levegőre lesz szükségük.

"A földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön"

(indián bölcsesség)

Dr. Szerbné Kramcsák Ilona

FŐZZÜNK EGYÜTT JÁTSZÓTERET EZUTÁN IS KEDVES SÁVOLYI ANYUKÁK, NAGYMAMÁK, KERESZTMAMÁK ROKONOK, BARÁTOK! MINDENKINEK KÖSZÖNJÜK, AKI HOZZÁJÁRÜLT A JÁTÉKBAN VALÓ RÉSZVÉTELHEZ. SAJNOS AZ IDÉN SEM KEDVEZETT A SZERENCSE A SORSOLÁSON, DE NE VESZÍTSÜK EL A KEDVÜNKET ÉS TOVÁBBRA IS FŐZZÜNK, ÍZESÍTSÜNK A DELIKÁT 8 ÉTELÍZESÍTŐVEL! GYŰJTSSÜK AZ ÜRES TASAKOKAT, HOGY JÖVŐRE IS RÉSZT VEHESSÜNK A „FŐZZÜNK 8 JÁTSZÓTERET” AKCIÓBAN! REMÉLJÜK, A 2012-ES ÉV SZERENCSET HOZ ÉS SÁVOLY KÖZSÉG IS FELSORAKOZHAT A JÁTSZÓTERET NYERT TELEPÜLÉSEK SORÁBA. A DELIKÁT 8 ÉTELÍZESÍTŐS TASAKOKAT A KÖNYVTÁRBA, AZ ÓVODÁBA ÉS AZ ISKOLÁBA LEHET LEADNI, ELKÜLDENI, VAGY A TESTÜLETI TAGOKNAK ÁTADNI. A GYŰJTÉS FOLYAMATOS.

FŐZZÜNK, SÜSSÜNK EGYÜTT!

MÁSFÉL ÉVE VAGYOK TAGJA A SÁVOLYI DALKÖRNEK. NAGYON ÖRÜLÖK ENNEK A LEHETŐSÉGNEK, MERT DALKÖRÖS TÁRSAIMMAL EGYÜTT SZEREPLÉSEINKKEL ÖREGBÍJTJUK FALUNK HÍRNEVÉT. NAGY AKARATTAL TESZEM EZT, MERT EZ A KÖZSÉG ENGEM 11 ÉVVEL EZELŐTT NAGY SZERETETTEL FOGADOTT, MELLÉM ÁLLT AZ „ÚJ ÉLETEM” KIALAKÍTÁSÁBAN. EZT ÉN SOSEM FOGOM ELFELEJTI, KELLEMES EMLÉKEIM KÖZÖTT FOGOM ŐRIZNI. A DALKÖRBE ÚJ BARÁTOKRA IS TALÁLTAM, KÖZÜLÜK IS KIEMELNÉM PÉTER JÓZSEFNÉ PIROSKÁT. VELE UTAZTAM EDDIG A VIDÉKI FELLÉPÉSEINKRE, SOKAT BESZÉLGETTÜNK, ÉS KÖZBEN MEGKÓSTOLTAM A FINOM SÜTIJEIT. KÜLÖNÖSEN A ZSERBÓ SZELETE ÍZLETT LEGJOBBAN A DALOS TÁRSASÁGNAK, ÍGY KARÁCSONY ELŐTT ŐT KÉRTEM MEG, HOGY GYAKORLOTT ÉS ÜGYES HÁZIASSZONYKÉNT- A ZSERBÓRECEPTEN TÚL- LEGYEN SEGÍTSÉGÜNKRE, HOGY A BEJGLI MELLÉ MÉG MIT SÜSSÜNK.

Főzzünk
együtt!
süssünk!

ZSERBÓ SZELET

Hozzávalók: 50 dkg liszt, 20 dkg margarin, 2 tojás, 5 dkg cukor, 1 dl tej, 2,5 dkg élesztő, csipet só, a töltelékhez 20 dkg dió (ízlés szerinti cukorral), baracklekvár, mazsola.

Elkészítés: a hozzávalókból tésztát gyúrunk, és három részre osztjuk. Az első lapot kisodorjuk, tepsibe rakjuk. Megkenjük lekvárral, szórunk rá mazsolát és rásimítjuk a dió felét. Kisodorjuk a második lapot is és azt is így megtöltjük. A harmadik lappal befedjük, és mehet a sütőbe. Amikor kihűlt, csokimáz kerül a tetejére.

DIPLOMATA TORTA

Elsőként négy tojásból kerek tortaformában piskótát sütünk. Második lépés, hogy hat tojásból sima tepsiben szintén piskótát sütünk. Ezt lekvárral megkenjük, és feltekerjük tekercsnek. Amikor kihűlt, elszeljeljük. Ez lesz a torta tésztája.

Krém: 4 tojás sárgájából, 15 dkg cukorból, 4 dl tejből és apróra vágott barackbefőttből krémet főzünk. (egy barackkonzerv felét beletehetjük.) Még forrón hozzákeverünk 2 dkg zselatint. Amikor kihűlt, 5 dl keményre felvert HULLALA tejszínt keverünk bele. Egy kerek tálat kibélelünk Folpack fóliával, az alját kirakjuk a megmaradt apróra vágott barackkal, rákenünk egy réteg krémet, és a piskótatekercs szeleteket rásorakoztatjuk. Újra egy réteg krém jön, és rá a tekercsszeletek. Ezt ismétjük. Az utolsó adag krémre kerül a kerek piskótalap. Hűtőben jól kihűtjük. Tálalás előtt kiöntjük a tálból, levesszük a fóliát róla és tortatálcára helyezzük. Tejszínhabbal, gyümölcscsel díszítjük.

DOBOS TORTA MÁSKÉPP

Hozzávalók a tésztához: 50 dkg liszt, egy kocka margarin, 2 egész tojás, 20 dkg porcukor, 1 dl tej, $\frac{1}{2}$ sütőpor. Ezekből a hozzávalókból tésztát gyúrunk és hat egyforma lapot sütünk.

Krém: 8 dl tej, 25 dkg cukor, 10 dkg liszt, 3 evőkanál kakaó, 25 dkg Rama margarin. A lisztet egy kicsi tejjel simára keverjük, a többi tejet feltesszük melegedni. Ha forr, hozzákeverjük a simára kevert lisztet, a cukrot és a kakaót. Amikor sűrűsödni kezd a massa, hozzátesszük a margarint, és az egészet tovább főzzük addig, amíg a margarin teljesen beleolvad. Ha kihűlt, akkor megtöltjük a lapokat a krémmel. A tetejére csoki máz kerül. Ez a torta olcsó, nagyon kiadós, és mégis finom.

Köszönöm szépen a recepteket. Minden vállalkozónak eredményest sütést-főzést kívánok! Valamennyi olvasónknak Istentől áldott, békés, szeretetteljes, finomságokkal terített asztalt kívánok szeretettel!

Dr. Szerbné Kramcsák Ilona

HÁZI PRAKTIKÁK, FORTÉLYOK, HASZNOS TANÁCSOK

Terítési, díszítési jó tanácsok, praktikák

A karácsony az év egyik legfontosabb ünnepe, ilyenkor az egész család összegyűlik, rég nem látott rokonokkal ismét találkozhatunk. Próbálunk a mindennapok mókuskerekéből kiszakadni az ünnepre és szeretteinkre koncentrálni. Ennek az ünnepnek sajátos hangulata van, ugyanis a karácsonyt fények és illatok nélkül nem igazán tudjuk elképzelni. A készülődés izgalma, a fenyő illata, a díszek ragyogása és otthonunk feldíszítése nagyban hozzásegít bennünket a meghitt hangulat kialakításában.

Nem csak az számít, hogy mi kerül az ünnepi asztalra, de az sem mindegy, milyen környezetben. Manapság már egyre jobban odafigyelünk az ízléses terítékre, a színek harmonikus összehangolására. Ma már olyan nagy a választék, hogy mindenki megtalálhatja az ízlésének, na és persze a pénztárcájának megfelelő a fenyőfadíszektől, a textíliákon át a legkülönlegesebb gyertyáig.

Nagyon fontos asztalunk megfelelő felöltöztetése is. Akinek nemes fából készült asztala van, és nem akarja abrosszal eltakarni, hangsúlyosabb és színesebb díszeket használjon.

Ha abroszt terítünk, az legyen elég nagy, hogy eltakarja az asztalt. Nagyon szép, ha egyszerű keményített, hófehér terítőre egy kisebb színes terítőt rakunk, de kaphatóak szebbnél-szebb fehér, illetve színes alapon karácsonyi mintás asztalterítők is.

Ha a díszítőelemek világos tónusúak, az abrosz színe legyen erőteljesebb. Lehetőleg igazodjon az ünnepi asztal dekorációjának színe, stílusa a fenyőfa, a helyiség többi díszítőelemének a színéhez és stílusához.

Ha elég nagy az asztalunk, a teríték mellé rakhatunk apróbb díszeket: szárított gyümölcsöt, tobozokat, szőlőfürtöket. A poharak mellé szórhatunk aranyszínű gyöngyöket, melyek szinte minden stílushoz illenek.

Az étkezés a hozzá illő ruha- vagy papírszalvétákkal, a divatos szalvétagyűrűkkel teszi ünnepélyessé az asztalt. Mindehhez hozzátartoznak az elengedhetetlen gyertyák a sok szép üveg, porcelán, réz, aranyozott, színes gyertyatartókkal és a gyertyagyűrűkkel.

Az élő- és szárazvirágok is kitűnően díszítik a karácsonyi asztalt akár magukban, akár friss zöldekkel. Saját magunk is összeállíthatunk kompozíciókat, melyekhez használhatunk fenyőágat, magyalt, díszaszt, mikulásvirágot, tobozt, gyertyát, különböző szalagokat és gyöngyöket. A száraz csokrokba látványosak a hűvös fehérek, ezüstösek, ill. halványkékek, mint pl. a fátyolvirág, szarkaláb vagy a szalmavirág. Az elmaradhatatlan cserepes mikulásvirágról se feledkezzünk meg,

melyből többet is rakhatunk lakásunk különböző helyiségeibe.

A székek is kaphatnak ünnepi ruhát: válasszunk a terítővel azonos anyagot, esetleg pár árnyalattal sötétebb/világosabb színt, és borítsuk be vele a széket, vagy kössünk belőle a támlájára masnit.

Végül, de nem utolsósorban nagy gondal és odafigyeléssel csomagoljuk be az ajándékokat. A csomagolópapír, a szalagok, különböző masnik harmonizáljanak a többi díszítőelemmel. Ha otthon nem tudjuk szépen elkészíteni, fantáziánk ugyan lenne hozzá, de nincs időnk vagy türelmünk, vagy nem elég jó a kezűgyességünk, válogathatunk a nagyon szép díszdobozok és díszzacskók között.

Bármilyen dekorációt, terítéket is varázsolunk az ünnepi asztalra, az a lényeg, hogy a szeretet, az odafigyelés, a törődés végigkísérje az ünnepet. A családdal, a szeretteinkkel eltöltött karácsony szeretettel teli, békés, áldott legyen.

Ezt kívánja Önöknek a Szerkesztőség!

GYŰJTSÜK A MŰAGYAG KUPAKOKAT!

Sávolyon is hónapok óta gyűjtjük a műanyag kupakokat Dr. Szerbné Kramcsák Ilona biztatása nyomán. Érdeklődésemre elmondta, hogy ő csak közvetítő, igazából Májer Mária somogysámsóni tanárnő kezdeményezése volt a gyűjtés. Az ő ötletéhez csatlakozva biztatja a sávolyi kicsiket és nagyokat, hogy gyűjtsék a kupakokat. Így aztán megkerestem Májer Máriaát, és kértem, hogy meséljen nekünk erről a kezdeményezésről, hogy minél több emberhez eljusson az információ, minél többen tudjanak csatlakozni ehhez a nemes mozgalomhoz.

Honnan jött az ötlet, az indíttatás?

Sok embernek csak hulladék, de vannak, akiknek a gyógyulás lehetőségét, reményét adja.

A műanyag kupakgyűjtés műveletét először édesanyámnál láttam, aki a szülőfalum orvosi rendelőjébe rendszeresen leadja a gondos rutinnal gyűjtött műanyag kupakcsomagokat, amit egy fiatal medikus szállít tovább, melynek bevételéből beteg gyerekek kezelését támogatják. Nekem is megtetszett ez a számunkra „jelentéktelen” dolog és egy tévéműsor kapcsán a világhálón is szétnéztem, hogyan is működik ez „kishazánkban”. Csodálattal olvastam, ahogyan országosan megszervezik a gyűjtéseket és önzetlenül szállítják a kis műanyag kupakcsomagokat - akár tömegközlekedési eszközökön is-, munkahelyre jövet-menet egy gyógyulni vágyó kisbeteg érdekében.

Hogyan lesz a kupakokból pénz?

A környéken lévő műanyag feldolgozó üzemek felvásárolják a kupakokat, forgácsolják, majd újrahasznosítva préselik. A műanyag kupakok ilyen téren jobban hasznosíthatók, mert kevesebb az egyéb szennyeződés rajtuk (pl. papírcímke), mint a palackokon. Erről tapasztalatból írhatok, mert diákéveimben én is dolgoztam ilyen helyen. Így szemlélve a gyűjtést, ez az akció a környezet tudatos életmódot kedvelőknek is szimpatikus lehet.

Kiss-Jakab Zsófia a testvérével és barátaival

éppen milyen kezeléseket támogattunk.

Kik a „segítőid”, azaz a gyűjtők?

A lelelkesebben a gyerekek gyűjtenek. Heti rendszerességgel, önzetlenül hozzák kis csomagjaikat, amiket a rokonság és ismerősök körében gyűjtöttek. Gyermeki kíváncsisággal érdeklődnek a kislányról és nagyon lelkesek, mert tudják, hogy milyen jót tesznek. Örülök, hogy Dr. Szerbné Kramcsák Ilona tanárnőn keresztül a sávolyiak is csatlakoztak ehhez a gyűjtéshez. Szeretnék köszönetet mondani Horváthné Cziklin Barbarának is, aki keszthelyi munkahelyére menet már több alkalommal elvállalta a szállítást.

Az egyre bővülő mennyiségből adódóan - amit minden lelkes gyűjtőnek az édesanya nevében is külön megköszönök - további szállítási lehetőségeket is elfogadunk: akik éppen Keszthelyen dolgoznak vagy vásárlásra beutaznak. (Így ez számunkra sem lenne egy külön költség.)

Nem egy betegség csodáját várom (bár annak is nagyon tudnék örülni), hanem egy édesanya reményét próbálom éltetni, aki beteg gyermekét nem eldobva próbál a kis örömeiből merítve minden nap szembe nézni a gyakran reménytelennek látszó betegséggel. Sajnos személyesen még nem találkoztunk, de remélem, hogy egyszer ez is meg fog történni.

Köszönöm szépen a tájékoztatást! Kérek mindenkit, akinek lehetősége van, gyűjtse a kupakokat, és biztasson mindenkit a gyűjtésre a környezetében, a családjában, a baráti körében! Egy beteg gyermeknek tudjuk ezzel megteremteni a gyógyulás esélyét! Karácsony idejének közeledtével különösen hangsúlyt kap a segíteni akarás, a rászoruló felebarátaink megsegítése. Az összeggyűjtött kupakot leadhatják az iskolában Dr. Szerbné Kramcsák Ilonánál, behozhatják a Községi Könyvtárba és vihetik Májer Máriaéhoz Somogysámsónba. Fogjunk össze és segítsünk!

Pálfi Lászlóné

SÁVOLYI HÍRMONDÓ

A SZOPTATÓ KISMAMÁKAT KÖSZÖNTÖTTE ANDÁNÉ KÁLÓCZI RITA VÉDŐNŐ AZ ANYATEJES VILÁGNAP ALKALMÁBÓL

SPORTDÉLUTÁN AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

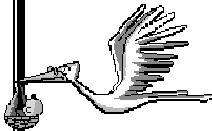

MIHÁLY-NAPI VÁSÁR AZ ÓVODÁBAN

Anyakönyvi hírek

Születések:

Herceg Noémi (november 8.)

Házasságkötések:

Koltai Andrea és Tóth Árpád

(december 17.)

Halálozások:

Kanász Jánosné Domsa Margit (élt 98 évet)

Herceg Noémi (élt 1 napot)

A KILENCVENES ÉVEKBE SÁVOLYON IS, MINT A KÖRNYEZŐ FALVAK TÖBBSÉGÉBEN NAGYON SOK KÜLFÖLDI VÁSÁROLT HÁZAT, INGATLANT. SOKAN KÖZÜLÜK CSAK KÉT-HÁROM HETET TÖLTENEK ITT ÉVENTE, DE VANNAK OLYAN HÁZASPÁROK, AKIK BEJELENTKEZTEK ÁLLANDÓ LAKOSNAK ÉS HUZAMOSABB IDEIG ITT TARTÓZKODNAK. RÉSZT VESZNEK A FALU KÖZÖSSÉGI ÉLETÉBEN, A FALU LAKOSSÁGA ISMERI ÉS ELFOGADJA ŐKET. EZEKET A CSALÁDOKAT, KÜLFÖLDI LAKOSOKAT SZERETNÉNK BEMUTATNI ÚJ SOROZATUNKBAN.

A Petőfi Sándor utca 41. számban lakik Brigitte és Gerald Gerlach. Az otthonukban kerestem fel őket, és szívesen vállalták a beszélgetést. Kértem őket, hogy egypár szóban mutassák be családjukat. Mióta élnek itt Sávolyon?

Feleségem Birgit, én Gerald vagyok, a kutyánk Sina, körülbelül 5 éves. A házunkat egy némettől vettük. Az első évben csak nyaraltunk itt, hiszen mindkettőnknek dolgoznunk kellett. Én lakatosként dolgoztam, Birgit pedig irodai alkalmazottként.

Az idei évtől én nyugdíjas vagyok, így egész évben itt élhetünk. Ám időről időre meglátogatjuk a fiúkat és az iker unokáinkat Heidelbergben, ahol eddig is éltünk.

Mi volt az oka, hogy Sávolyon vettek házat, mi alapján döntötték el, hogy ide költöznek? Mi vonzotta Önöket ide?

Hogy miért Sávoly? Véletlen! Hat évvel korábban mi Zamárdiban voltunk a Balatonnál egy rövid szabadságon, és csalódottak voltunk. Úszni csak 300 méter víztaposás után lehetett, minden más volt, sokban különbözött Olaszországtól, vagy Spanyolországtól. Már újra Németországban találkoztunk egy ismerősünkkel, és ő mesélte nekünk, hogy Göllén (Somogy megye) olcsón vásárolt nagy telekkel egy házat. Neki van egy Husky-ja és ott ő remekül érzi magát. Itt tölti első szabadságát a nyugdíjazása után. Beszéltünk a többi ismerősünkkel Magyarországról, és meglehetősen pozitív képet kaptunk. Ezután én körülnéztem az Interneten, délnyugattól (Barcstól) a Balatonig több házat megnéztünk különböző helyeken. Így jöttünk el Sávolyra is. Mivel tudtuk, hogy ez a ház is eladó, közelebről is meg akartuk nézni a helyet. Amit itt láttunk, az nekünk nagyon tetszett. Amikor valahol egy német autót láttam, mindig kiszálltam megkérdezni, hogy hogyan élnek ott az emberek. Sávolyon is ez történt, és az első német, akit megismertem,

Udo Lochmann volt. Ő egy kedvező képet mutatott be nekünk. Ezután, amikor mi újra Németországban voltunk, úgy döntöttünk, hogy mivel pénzügyileg megvalósítható számunkra, ezt a házat megvesszük.

Miért Magyarország? Egész egyszerű: jó a levegő, sok a gyógyfürdő, nincs nyüzsgés, mint Németországban, kedvesek az emberek, nyugalom van, és a kutyánk is jól érzi magát.

Köszönöm, hogy vállalták az interjút.

Nyugodalmat, szép életet kívánok Magyarországon, Sávolyon!

KÖZELEDIK A KARÁCSONY. A KARÁCSONY JÉZUS SZÜLETÉSÉNEK, ÉS AZ AJÁNDÉKOZÁSNAK AZ ÜNNEPE. A KERESZTÉNY EMBEREK LEGNAGYOBB ÜNNEPÉT MOST NEM A VALLÁSI OLDALRÓL, HANEM A SZERETETBŐL ADÓDÓ AJÁNDÉKOZÁS OLDALÁRÓL KÖZELÍTJÜK MEG. KINEK MIT VEGYÜNK? MIVEL LEPJÜK MEG GYERMEKEINKET? HOGYAN TUDUNK LEGJOBBAN KELLEMES MEGLEPETÉST OKOZNI? MIKOR ÉRI EL AZ AJÁNDÉKOZÁSUNK AZ IGAZI CÉLJÁT? MIKOR, ÉS HOGYAN AJÁNDÉKOZUNK A LEGJOBBAN? VANNAK-E SZABÁLYAI AZ AJÁNDÉKOZÁSNAK? HA IGEN, AKKOR MELYEK AZOK? EZEKRE A KÉRDÉSEKRE KERESSÜK A VÁLASZT. EGYEDNÉ SZABÓ GABRIELLA KOLLÉGANŐMNEK TETTEM FEL EZEKET A KÉRDÉSEKET.

A karácsony az egyik legszebb, legmeghittebb ünnepünk. Különös gonddal készülődünk, hogy minél szebbé tegyük lakásunkat, környezetünket. A lakás, a ház díszítését a gyerekekkel együtt végezzük, amiben szívesen vesznek részt. Karácsony előtt mézeskalácsot is sütünk, melynek gyúrásában, szaggatásában és díszítésében is szívesen segítünk. Számukra, és minden gyerek számára a legfontosabb persze, hogy mit rejtenek a szép színes csomagok a fa alatt. Az ünnep előtt körülbelül 2-3 héttel a gyerekeim levelet írnak a Jézuskának, hogy milyen ajándékot szeretnének karácsonyra. Mióta Balázs tud írni, azóta ő írja és fogalmazza meg a levelet, sőt, Hannáét is. Természetesen átolvassom levelüket

és ki szoktam pótolni.

Ami a listáról soha nem hiányozhat, az a könyv. Úgy gondolom, hogy ebben a televízió és számítógép uralta világban nem szabad elfelejtkezni róla, hogy olvasni jó! Mindamellet, hogy fejleszti képzeletüket, szókincsüket, kellemes kikapcsolódást is nyújthat számukra. Könyvválasztásnál vegyük figyelembe életkorukat. Ha még nem tudnak olvasni, fontos, hogy minél szebb, színesebb képekkel illusztrált könyvet keressünk, mert mese-, vagy vershallgatás közben ők a képeket nézegetik. A már olvasni tudó gyerekeknél, ha még alsósok, a képek is még fontosak, de figyelembe vehetjük a betűméretet is. Egy nagyobb betűméretű könyvet könnyebben olvasnak, és az sem utolsó szempont számukra, hogy hamar el tudnak olvasni egy oldalt. Ez motiválhatja őket a további olvasásra, pláne, ha a könyv mellette még izgalmas is. A nagyobb korosztály számára már választhatunk ifjúsági könyveket, de itt is figyelembe kell venni, hogy gyermekünk mennyit szokott olvasni. Ha inkább kevesebbet, akkor ne riasszuk el egy ajándékba kapott vastos könyvvel, mondván, hátha megszereti az olvasását. Ezzel inkább az ellenkező hatást érzük el. Érdekes ismeretterjesztő könyvet minden korosztály számára találhatunk, ezekből sokat tanulhatnak is. Szeretném, és kérem is a szülőket: törekedjenek arra, hogy megszerettessük gyerekeinkkel az olvasást, tanítsuk meg nekik, hogy a könyv mindig érték! Egy idézetet hadd osszak meg Önökkel:

„A könyvek általánosságban, s még a legcsodálatosabbak is sokkal, de sokkal kevésbé attól értékesek, amit tartalmazznak, mint attól, amit az olvasó vetít beléjük.” (Anatole France)

A másik elmaradhatatlan ajándék a ruha. Erre is mindig szükség van. Lehet, hogy sokak számára furcsán hangzik, de egy jó ruhának is lehet örülni. A ruha is érték, értékes, amire vigyázni kell, és meg kell becsülni. Ha már kiskorban ezt megértik, úgy gondolom, hogy nem lesz gazdátlan ruha a környezetünkben.

Igyekszem még korosztályuknak megfelelő fejlesztő játékokat is beszerezni. Nagyon sokféleképpen lehet választani. Nem kell itt nagy és költséges dolgokra gondolni. Kézügyességük fejleszthető akár egy csomag gyurmával is. Vásárolhatunk festéket, színes ceruza készletet, különböző nyomdákat. Ezekből nem csak mesenyomda van, hanem állatos is, amivel szintén tudásukat gyarapíthatjuk. Rajzolásal, festéssel szépérezkük, ízlésük, képzeletük is fejlődik. Egy kifestőkönyvvel, a gyurmához gyurmakéssel, gyurmamomóval egészíthetők ki az ajándékok.

Hannának például a Mikulás hozott egy gyermekollót. Azóta mindennap használja. Előtte felnőtt ollóval dolgozott, de veszélyesnek gondoltam számára, pedig megbeszéltük a helyes használatát.

Lányoknak vásárolhatunk gyöngyfűző készletet, legot. A fiúk is nagyon szeretnek legózni, építeni. Közben észre sem veszik, hogy kézügyességük, nagymértékben javul. Mellette pedig még jól is szórakoznak.

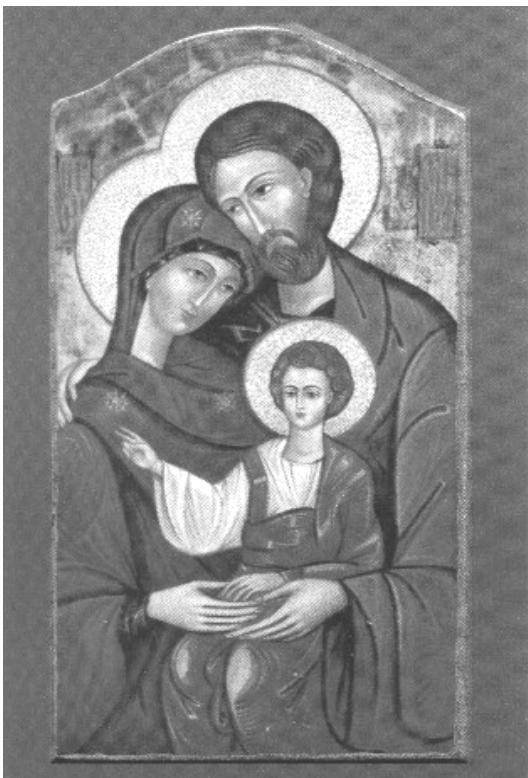
Gondolkodásuk fejlesztéséhez is nagyon sok mindenből tudunk válogatni. Az egyszerű memória- és más jellegű kártyáktól a társasjátékok különböző fajtáig. Természetesen itt is tájékozódjunk, hogy mennyi idős gyereknek ajánlják. Ne vegyünk a kicsiknek idősebbeknek való játékot abból a megfontolásból, hogy majd tovább tud vele játszani, mert most, mikor megkapja, nem fogja tudni használni, nem fogja érdekelni, és így később sem fogja elővenni. A társasjátéknak jó közösségépítő szerepe is van. Összehozza a barátokat, a testvéreket, a családot. Mi is csatlakozzunk gyermekeinkhez bátran, mert együtt játszani jó, és nekünk felnőtteknek is kell egy kis játék. Külön öröm, ha azt gyermekeinkkel együtt tesszük.

S ha már mindent beszereztünk, becsomagoltunk, nem marad más hátra, mint nézni gyermekeinket, a gyertyafényes, fenyőillatú szobában, amint izgatottan bontogatják a színes dobozokat. Látni arcukon az örömet, a boldogságot, amikor megpillantják ajándékaikat! Kell ennél több?!

Ezúton kívánok minden kedves olvasónak szép, hasznos és régóta vágyott ajándékokat, és áldott, békés szeretetteljes karácsonyt!
Egyedné Szabó Gabriella

Köszönöm szépen a segítséget. Remélem, hogy sikerült az ajándékozás rejtelseiből egy villanásnyit Önök elé tárni. Mert ugye tetszenek tudni, tudjátok: jobb adni, mint kapni. Kívánom, hogy a jól sikerült ajándékozástól ragyogó szemek tegyék még szebbé Önöknek az Ünnepet!

Dr. Szerbné Kramcsák Ilona

**EZÚTON KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
ÉS SÁVOLY MINDEN LAKÓJÁNAK
BÉKÉS, ÁLDOTT KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG, SIKERES
2012-ES ÚJ ESZTENDŐT!
SZERKESZTŐSÉG**

DONÁSZY MAGDA: KARÁCSONYVÁRÁS

Alig ment el Téliapóka, még a nyoma itt a hóba', kezdődik a sürgés-forgás. Lótás-futás, csomaghordás. Minden boltban, áruházban hangos vásárlási láz van. Oda se a hónak, szélnek, még a hidegtől se félnek. Virradattól estelig tér és utca megtelik kicsinyekkel és nagyokkal, sokasodó csomagokkal.

Míg künn a hópihe rebben, odabenn a kis kezekben malacpersely ontja kincsét. Egyik-másik tele sincs még. No de mindegy. Hull a fényes tízfilléres, húszfilléres.

Fiúk, lányok, jó barátok elmesélik, ki mit látott. Ki mit venne, mit szeretne, hogyha sok-sok pénze lenne. Néha nem is pénz kell ehhez. Elég a nagy szeretethez egy-egy ötlet, szorgalom. Az asztalon nagy halom színes papír, tarkabarka. Tomi adja jobbra-balra. Misi nyírja, Zsuzsi hajtja, Pál tekeri, Ferike meleg enyvvvel keni be, és a végén a kis Teri, mint egy mesebeli törpe, leragasztja szépen körbe. Klára fűzi selyemszálra, s el is készül nemsokára anyunak a meglepetés. Nem is drága, nem is nehéz! Lám, reggeltől délutánig a papiros gyönggyé válik. Igazgyöngy lesz anyu nyakán, s jobban örül talán-talán, mintha pénzért vették volna a csillogó ékszerboltba'.

Hát nagyanyó mit csinál? A két keze meg nem áll. Öt kötőtű körbe-körbe, horgolótű föl-le, föl-le ugrándozik, versenyt szalad. Sietteti a fonalat. A gombolyag nesztelenül futkároz a lába körül. Kanyarodik, csavarodik, amíg be nem alkonyodik. Dehogy pihen! Soha ilyen lóti-futi kedve nem volt, míg egy helyben búsán kuksolt. Unatkozott épp eleget, rozmaringos ruhák megett nagyanyóka szekrényébe'. De most kimegy végre-végre az utcára, játszótérre. Hóba, fagyba ha kis sapka lesz Sárika feje búbján, elkíséri minden útján. Melegíti, vigyáz rája, s vele, egy az iskolába.

Alighogy elkészült, máris nőttön-nő a gyapjúsál is. S a varrótű? Az se rest. A cérnával futni kezd. Bújócskázik be-ki, be -ki, ha nagyanyó öltögeti. Nincs a táncnak hossza-vége, míg a fodros kis kötényke, ruha, cipő, új kabátka rá nem kerül a babákra. S nem tudja más, csak a kályha, hogy ameddig melegedik, nem szunyókál, pedig-pedig nap nap után ez a látszat, míg mellette dudorászgat.

Apu s anyu délután sétálgatni megy csupán. Milyen furcsa, hazatérve a sok csomag alig fér be. Jut pincébe, fáskamrába, nem is tudják hamarjába: hova dugják? Hová tegyék? Hej! Mert a hely sosem elég. Rejtegetik, cserélgetik, míg csak be nem esteledik. Ha már alszik a ház népe, nincs a szónak hossza-vége. Anyu egyre sugdos-dugdos. Apuka papucsban futkos. Fejét fogja, kulcsokat hoz. Lassan illeszti a zárhoz. Mi tagadás, kicsit álmos.

Ami még sincs zár alatt, arra másnap ráakad polc felett és polc alatt más, ki ott keres helyet. S tanakodik: - Mi lehet? - Tűnődik egy darabig: - Kie lehet? Mi van itt? Hogy lehetne belelátni, papíron át kukucskálni? - Fogadkozik: - Legyen bármi, a karácsonyt meg kell várni! Lári-fári! Hány nap van még? Már nem is sok. Kilenc, nyolc, hét, majd meglátja, ha szabad, a csillogó fa alatt.

Hanem éjjel álma nehéz, fogadalma semmibe vész. Hiszen kicsiség az egész. Mért töltené heteken át álmatlanul az éjszakát? Nyugodtabb lesz éje, álma, ha meglátja, mit tett oda nénye, bátyja.

Dehogya vár karácsonyig. Lassan odalopakodik. Lábujjhegyen, észrevétlen. Jó, hogy senki más nincs ébren. De lám! Csodák csodájára, már csak hűlt helyét találja! Visszasompolyog az ágyba.

Ő is mindent rejtekhelyre tesz, hogy senki meg ne lelje. Végül ki-ki alig tudja, féltett titkát hová dugta. Utolsó nap gondot ad, hol is az a sok csomag?

Mert a napok folyvást fogynak. Mind kevesebb lesz a sok nap. Egyik fut a másik után, s holnapután egyet kell aludni csupán. - Már egyet sem! Csengős szánon - hipp-hopp! - itt van a karácsony.

TÓTH GÁBOR SÁVOLY SZÜLÖTTE, POZSONYI MARGIT ÉS TÓTH KÁLMÁN FIATALABBIK GYERMEKE. KÖZÉPISKOLÁS KORÁIG ITT ÉLT SZÜLEIVEL, SOKAN ISMERIK. PÁR ÉVVEL EZELŐTT AUSZTRIÁBA KÖLTÖZÖTT A CSALÁDJÁVAL. EGY HOTELT ÜZEMELTET. AZ ÚJ KÖRNYEZET, AZ ÚJ VÁLLALKOZÁS MINDMIND ÚJ KIHÍVÁSOKAT TARTOGATOTT SZÁMÁRA. ÉS MIVEL A KÖRÜLMÉNYEK ADOTTAK, A SÍELÉS, A HEGYMÁSZÁS IS HOBBIJÁVÁ VÁLT. EZ UTÓBBIT OLYANNYIRA EREDMÉNYESEN ŪZI, HOGY A MONTBLANC CSÚCSÁT IS MEGCÉLOZTA. MIKOR MEGKERESTEM, HOGY BESZÉLGESSÜNK, NAGYON SZÍVESEN VÁLLALKOZOTT RÁ, ÉS ÖRÖMMEL VÁLASZOLT A KÉRDÉSEIMRE.

-Gábor, meséld el légy szíves, hogy a középiskolás éveid után mi történt veled?

-Kereskedelmi vállalkozásba kezdtem és próbáltam fejleszteni saját üzleteimet, melyek szép sikereket értek el. A vállalkozás elkezdése után nem sokkal megismertem Horváth Juditot, akit feleségül vettem és a mai napig boldog házasságban élünk. Az életünket fiunk, a 4 éves Ábel teszi teljessé, ő aranyozza be a mindennapjainkat.

-Mennyire maradtak meg a sávolyi kapcsolataid, gyerekkori barátságaid?

Kapcsolatokat a mai napig tartom, de már nem olyan gyakoriak a találkozások, mint 10 éve. Ha időm engedi, mindig felkeresem az ismerősöket, barátokat. A falun mindig jó érzés végig menni, bízva abban, hogy valakit látok, megismer és visszaköszön. A közösségi oldalakon felbukkannak ismerősök és szívesen veszem fel velük újra a kapcsolatot.

-Hogy jutott eszetekbe, hogy Ausztriában kezdetek vállalkozni, hogy odaköltöztök?

-Emlékszem, hogy egy hétfégi beszélgetés folyamán feleségem testvérével arról esett szó, hogy mi lenne, ha kint Ausztriában üzemeltetnénk egy vendégházat. Az ötlet nagyon izgalmasnak tűnt, de nem tudtuk, hogy álljunk neki a feladatnak. Természetesen a neten azonnal keresni kezdtünk ingatlanokat, hogy lássuk van-e esély, hogy az ötletből valóság legyen. Pár nap múlva rábukkantunk erre a helyre. Az út csodálatos volt Raurisig, lenyűgözött az ősz szépsége, majd mikor megérkeztünk, ahogy mi hívjuk „Salzburgerland gyöngyszeme”- be, Éreztük, hogy megtaláltuk azt, amit kerestünk. Fél évvel később már mi üzemeltettük.

-Mutasd be a falut, ahol laktok! Milyen az ottani élet? Könnyebb, nehezebb, mennyiben más, mint a magyarországi környezetetek?

-Rauris, ahol élünk lassan 3 éve, egy igazi alpesi falucska. A hotel 2200 m magas hegyek ölelik körbe, mi 965 m-en lakunk a déli oldalon. Az ablakból kitekintve a csodálatos 3105 m magas Sonnblick hegy köszön vissza nap, mint nap, amely örökké havas. Érdekeséggé vált szeretném elmondani, hogy az átlag hőmérséklet mínusz 6 C* a csúcson, télen akár mínusz 35C* is lehetséges. A tél sokkal hosszabb, mint Sávolyon. Itt közel hét hónapig van havazás, és nyáron is elő fordulhat. Az idén július 28-án 10 cm hó esett. Nyáron muskátlik díszítik a balkonokat és a táj mesés. Az emberek kedvesek, mosolyognak, és ami fontos, hogy mindenkinek köszönnek az utcán.

-Kisfiatok hogy érzi magát?

-Ábel 1,5 éve jár a helyi óvodába, amit nagyon szeret. Mondhatom, hogy ő lesz az, aki a legtöbbet „nyeri” az ausztriai költözéssel, mert megismer egy újabb kultúrát és lehetősége van anyanyelvi szinten tanulni a németet. Az ovi csak délig van, így a délutánokat velünk tölti. Természetéből adódóan szeretik az óvónők és a társai is. Sokat sportol: sízik, falat mászik és judózik. Ez utóbbi oly eredményes, hogy korcsoport 1. helyezést ért el. Hétfvégén rendszeresen kirándulunk; ha az idő engedi, akkor a hegyeket látogatjuk.

-Mennyire sikerült az elképzeléseidet, terveidet megvalósítani?

-Mi úgy érezzük, hogy megtaláltuk a számításainkat és megszerettük azt, amit vállaltunk. Szüleim megtanítottak dolgozni és úgy gondolom, sehol nem adnak ingyen semmit, így hát itt is csak eredményes munkával lehet érvényesülni. A hotelnek 11 országgal van élő szerződése és a világon mindenhol lehet foglalni. Ebből adódóan sok nemzet találkozik a szállodában. Szeretem, amit csinállok. Nagy segítségemre van Judit a munkában és Ábel, akiből erőt meríthetek.

-És most a hegymászásról. Azon túl, hogy a munkád része a „hegyszeretet”, mi az a plusz, ami arra indított, hogy csatlakozz a profi mászókhöz? Hogy alakult ki Eröss Zsolttal a kapcsolatod?

-A táj szépsége és a kinti lét eredménye, hogy megszerettem a hegymászást. Zsoltot sógoromon, Tiboron keresztül ismertem meg, aki szintén hegymászó. Én először hegyi futással kezdtem, ahol a cél minél többet emelkedni rövid idő alatt, majd elkezdtem én is összegyűjteni a felszereléseket, hogy magasabb hegyekre is feljussak. A közelünkben lévő 2-3 ezer méteres hegyeket szoktuk rendszeresen mászni. Én nem tartozom a profik közé, de lehetőségem van mászni velük.

-Én azt gondoltam, hogy például a Mont-Blanc megmászásához évekig tréningezni kell, viszont te kevesebb idő alatt készültél fel. Hogy tudad ezt megvalósítani?

-Úgy gondolom, hogy mindig oda figyeltem arra, hogy szükséges mozogni, sportolni ezért egy közepes kondícióval mindig rendelkeztem. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a Francia út előtt közvetlen nem is volt időm egy intenzívebb edzésre.

-Mesélj egy kicsit magáról az útról! Csak mentek, mentek fölfelé, és mindig csak a csúcsra gondoltok... Hogyan történik ez? Kicsit naiv a kérdés, de kíváncsi vagyok arra, hogy ilyenkor mi jár a fejedben, mire gondolsz? Mi motivál, mi hajt előre, „felfele”? Milyen helyzetek, nehézségek adódhatnak? Nem lehet könnyű az egymásrataltság, az összezártság a társakkal.

-Chamonix a Mont Blanc lábánál elterülő alpesi falu, ahonnan a túra indult. A terv az volt, hogy 3 nap alatt megfordulunk, de az időjárás közbe szólt. Az első nap 3100m-ig jutottunk és ez volt a könnyebbik szakasz. Ha jól emlékszem, itt már voltak, akik rosszul érezték magukat a hideg és a szintkülönbség miatt. A második nap volt számomra a kihívás, amikor is egy közel függőleges 700m-es sziklafalon kellett felmászni, ami folyamatosan omlik. Sajnos a halálesetek nagyobbik része ezen a szakaszon következik be. A mászás alatt nagyon figyel az ember magára. Ha energiája és a lehetőségek engedik, akkor segítünk a társainkon is. A lényeg, hogy

feljutottunk 3800m-re mind a tízen. Itt senki nem volt panaszmentes, ha nem is nagyon, de egy kicsit fájt a fejünk. Az esték hangulatosan teltek: beszélgettünk, kártyáztunk és az időjárás jelentéseket dolgoztunk fel, melyeket az otthoniak rendszeresen küldtek. A menedékházban keringtek a hírek a rosszabbnál rosszabb másznapi időjárásról. A terv az volt, hogy éjjel 2 órakor csúcstámadás, de tudtuk, hogy elmarad a rossz idő miatt. Majd jött a hajnal és valóssá váltak a hírek. 100 km/h-nál is nagyobb szél és hóvihár lett, de ennek ellenére beöltöztünk és neki indultunk, hogy pár órát kint legyünk és szokjuk a magasságot. Edzésnek 4000 m magasra mentünk, ahol meg kellett fordulni a rossz idő miatt. Ilyenkor néma

csendben csak a lépésekre koncentrálni halad az ember, figyelve a szakadékokat és a kötél feszességét. A viharban csak az járt a fejemben, hogy, hogy megyek le a sziklafalon pár nap múlva, mire Zsolt azt mondta: „ahogy feljöttél!”, ezzel a tudattal teltek tovább az órák. Délután visszaérkeztünk 3800m-re és készültünk a másnapra. Ez abból állt, hogy ettünk pár falatot és lefeküdtünk aludni estig. Majd vacsora és megbeszélés, ahol ismét az éjjeli 2 órás időpontot tűzte ki Zsolt indulásnak. A fejfájás mellé párosult az aggodás, látván az aznapot, hogy nem könnyű rossz időben haladni. Ilyenkor a család mindennél többször eszembe jutott, hogy ha olyan helyzetbe kerülök nem kockáztatok. Eljött az indulás pillanata, sajnos nekem eltűnt a fejlámpám, így az előttem és a mögöttem lévőkre kellett bíznom

magam. Én Zsolt kötél partijába kötöttem be magam még három társammal együtt és elindultunk a nagy fehérségbe. A kondícióm meg volt végig, így hát bíztam magamban. Teltek az órák és jöttek a nehezebbnél nehezebb emelkedők. A szél már nem volt olyan erős, mint előtte nap. Négy óra körül elértük az utolsó menedék fém házat 4300 méteren. Itt a levegő már ritkább, így már nagyon fáradt volt a csapat. Ittunk egy kicsit és irány tovább. Az idő ismét elromlott és jött a vihar. A látottak alapján a legkitettebb rész jött, egy meredek gerinc, aminek nem volt több a szélessége, mint 20 cm, jobbról, balról 1km-nél mélyebb szakadék. Én a 2. kötél partiban tartózkodtam és semmit nem láttam és nem hallottam az időjárás és a fejlámpám hiányában. Csak csákánnyal tudtunk haladni lépésről lépésre. Egyszer csak megállt az 1. kötél parti és nem tudtam percekig, hogy mi történik. Mindenki kiabált a vihar miatt, hogy nem tudnak emelkedni az erős oldalszél miatt, ami ismét elérte a 100km/h-t. Zsolt úgy döntött, hogy meg kell fordulni, mert kockázatosá vált a helyzet. Ez a pont volt életem legmagasabb pontja, 4545 m, ennyit mutatott GPS. Lelkileg nagyon nehéz volt megfordulni, tudván, hogy 260m-re van a csúcs. A tempót, ha nagyon lassú is volt, de bírtuk volna.

Technikailag is nehéz volt a fordulás, mert alattunk még 2-3 kötél partit ki kellett kerülni a gerincen, de megoldottuk. Visszatértünk 4300m-re a fém házba. Ha jól emlékszem, -15 és -20 fok lehetett, de mi izzadtak, a ruháink vizesek voltak.

Muszáj volt pihenni és valamit enni, inni. Percről percre kezdtünk lehűlni és fájni. Mindenki keresett magának párt, hogy egymást melegítsük. Zsolt lecsatolta a mű lábát és az izzadt, jéghideg végtagját a lábaim közé dugta, hogy dörzsöljem és melegítsem. Hajnalodott és még mindig tombolt a vihar, próbáltunk aludni, ami csak részben sikerült. Lassan eljött a reggel és elkezdtünk mocorogni és informálódni, hogy milyen idő várható. A csapat kezdett kettészakadni. Voltak azok, akik felmennének és voltunk mi, akik már nem kockáztattunk volna még egyszer. Kilenc órakor mindannyian kimentünk a ház mellé és csodáltuk Európa legmagasabb hegyét. A csapat 2 részre szakadt. Én a lefele utat választottam, amit azóta sem bántam meg, mert nekem még vissza volt a sziklás hegy fal, ami végig kísértett. A legnagyobb biztonságot Zsolt jelentette, mert nagyon tapasztalt és

következetes. A cél 3100 m-re visszajutni és másnap Chamonix. A vissza út káprázatos volt. Ahogy jöttünk lefelé, úgy hagytuk magunk mögött a viharos „fehér szoknyás asszonyt”, az idő kiderült és több tíz km-re elénk tárult a francia Alpok. A nap mumusa a sziklás fal is megérkezett, természetesen jól átgondoltan és határozottan neki vágtunk, eleinte nehéz volt megélni, majd az idő múlásával egyre könnyebb lett és azt vettem észre, hogy 3100m-en a csapat tagjaival a napsütötte teraszon életem legdrágább sörét iszom. Azért drágák az élelmiszerek, mert helikopterrel juttatják fel a menedékházakba. Kezdték besötétedni és a többiek még sehol. Nem tudtuk mi lehet velük, többször kerestem őket távcsővel, de semmi. Mivel a menedékházban nem beszéltek rossz hírekről, ezért mi is nyugodtak voltunk. Majd a késői órákban ők is megérkeztek a csúcs támadás sikeres hírével. Természetes, hogy örültem a sikerüknek. Sajnáltam, hogy én nem élhettem meg a csúcs fotót, de ennek így kellett lennie. Az ötödik napon elindultunk lefelé. A csapat nagyon összetartó lett és mindenki mindent tudott a másiktól, annyi nap után. Arról beszélgettünk, hogy végre megfürödhünk és valami finom helyi specialitást ehetünk. Az erdei utakon szedtünk sóskát és áfonyát, amiktől még jobb lett a hangulatunk. Miután megérkeztünk az „alaptáborba” és

tisztába tettük magunkat felfedeztük Chamonix-t. Szandálban, rövidnadrágban egymást fotóztuk párban, csapatban, mindenhol. A csapat szuper volt, és ha az égiek is úgy akarják, akkor nyáron ismét megyek, de már a családommal.

-Ezekhez a túrákhoz biztos háttér kell. Hogy tolerálja a családot? Erre a kérdésre Judit, Gábor felesége válaszol.

-Eleinte nehezebben tudtam tolerálni, mert előtte nem mászott és nekünk is furcsa volt ez az egész világ, mivel nem ismertük a hegyeket. Aztán idővel hozzá edződtem. Most már tudom, hogy csak olyant vállal, amivel az életét nem kockáztatja. Ha szükséges, időjárás előrejelzést küldök nekik a hegyre és tájékoztatom a család többi tagját az eseményekről.

-Milyen terveid, elképzeléseid vannak a közel, s távol jövőre? Gondolom, hogy Ausztriában maradtok.

-Természetesen hosszútávon gondolkodom a kinti életben és a hegymászásban is vannak terveim.

Nagyon örülök, hogy Sávolyinak vannak követendő, példát adó szülőttei, akiket érdemes bemutatni, és megismertetni mindenkiel. A jó és értékes emberekről mindig öröm olvasni és beszélni, és bizony tanulni és okulni is lehet a történetükből, mivel mindig kiderül, hogy a sikerekért, az elképzelt célok megvalósításáért érdemes kitartóan dolgozni. Gábor is ilyen példa, hiszen példás családi élete mellett a munkájával és a hobbijával is példát mutat arra, hogy hogyan lehet teljes, boldog életet élni. Köszönöm szépen, hogy szántál időt az újságunkra. Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk az egész családnak!

Pálfi Lászlóné

ÉLJÜNK EGÉSZSÉGESEBBEN!

EBBEN A ROVATBAN MOST A MEGSZOKOTTÓL ELTÉRŐEN NEM EGÉSZSÉGÜGYI TÉMÁBAN ÍR HÁZIORVOSUNK, DR. DURÓ ILDIKÓ, HANEM A KARÁCSONYI ÜNNEPEL KAPCSOLATOS GONDOLATAIT OSZTJA MEG VELÜNK.

Ez az írás kicsit rendhagyó módon nem jó tanácsokkal szolgál, hanem a legszentebb ünnep, a karácsony kapcsán a családról, rólunk szól.

A karácsonyi készülődés nálunk már novemberben elkezdődik. A gyerekek elmondják nekünk és a nagyszülőknek is a kívánságait.

Hétvégeken édesanyámnál a gyerekekkel mézeskalácsot sütünk, amiből a kis barátoknak ajándék lesz.

December 24-én férjem a fenyőfát a talpába állítja, és közösen díszítjük fel a gyerekekkel. Volt már hagyományos piros, szalmadíszes, csupa ezüst. Az idén óarany és bronzbarna színben pompázik majd. Az ajándékokat nálunk a Jézuska teszi a fa alá.

Az ünnepi vacsora minden évben ugyanaz: ananászos pulykamell párolt zöldségekkel és sajtszósszal. Az elkészítése könnyű és gyors, ami főleg, míg kisebbek voltak a gyerekek, nagyon fontos szempont volt. Vacsora után lehet az ajándékokat kicsomagolni.

Nekünk azok a legszebb pillanatok, amikor szeretteink csillogó szemekkel keresik és bontogatják meglepetéseiket.

Ezúton kívánunk minden kedves olvasónak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet!

Dr. Duró Ildikó

Köszönjük szépen Dr. Duró Ildikó házi orvosunknak, hogy a családi szokásaikról is írt, s így mint édesanyát és háziasszonyt is megismerhettük.

Dr. Szerbné Kramcsák Ilona

Kiadja: Sávoly Község Önkormányzata, 8732 Sávoly, Petőfi u. 14. • Felelős kiadó: Bobek József István Polgármester • Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Tagjai: Dr. Szerbné Kramcsák Ilona, Pálfi Lászlóné • Megjelenik negyedévente • Elérhetőségünk: savolykonyvtar@gmail.com, www.marotvolgye.hu